

בשלוח (תש"ט)

לפרקנו עיין בח גליון בשלוח תח"נ ותח"ו;

א. ז. ויקח טש מאות רכוב בחור וכל רכב מזרום
לש"י ד"ה וכלהרכב מצלמים.

ג' נון ארייה: לדברי ריח"י אלה: כאשר חבוקותם מרוג: אין חפירות דלהדרוג חפר, דמעולם לא אמור חז"ל דיס להרג את הכותים וכו', וחס וטלום לוטר בן, אלא פרוסן בכהאי גוווז באלה מלחמה, סאם בא עלייך כותוי למלחמה וצפל בידך באורה מהמן, אל תחמס עליין ותחרבחו כאחר חייה בכואן, מטרדים באו על ייחרל וחרבו אוותם ואת בפייהם; ועל כיונא זהה אמרו: "הרוג". וכן (דבר כ') אמר הכתוב: "חטעה יחראל אתם קרביהם חיים חיים על איזיביכם", סאם יפלר בידכם אל תרחמו עליהם חםם הם אינם מרחבים עליכם - וזה בכויתם שבאו על יחראל למלחמה והם איזיביהם לוחמים בהם, אבל על כותם שעשו טובם עם ישראל בצוינו מפני הקבה", שלא לעאות להם רע; שחרי המצרים שחרבו את בניהם ושבודום קשח רק בעבור חייו ישראל ברדים באוצרם, צוח הקבה"ו לנצל חסם עם בנייהם שג' (דבר כ"ג ח') לא תחעב מצריך כי גור היה באוצרם", כל שכן הכותיח,طاין עושם רע ליחראל - טלא נגמול להם רע, דאיין יהיו דברי. חכמים סותרים את הכתוב הזה, שהו טסח חלא לעשות טוב לפני חטא לבו טובו. והרי חכמים זיל עצם מחק קרא דכתיב י"ל תחעב מצריך". אמרו: בירא דעתית מיניה אל תחדי ביה קלא - באדר סתית מטהה - אל יידה בה אבן).

1. חסביר את דברי ריח"י "מהירא את דבר ח'",

2. הבא ראייה פג"ק לדבריו, "שנցטו"ו טלא לעאות להם רע.

xx 3. התوصل לתרץ את חאלת ריח"י בדרכך אחרת?

xx 4. " " " גזר-אריה בדרכך אחרת?

ב. שאלות ודיוקנים ברכ"י

- 1) י"א ד"ה המבל' אין, קדרים מה קשח לו?
- 2) י"ב " אשר דברנו אליו במצרים מה קשח לו והיכן מצינו קשי' כזה עוד בפרקנו?
- 3) י"ג " אשר ראייתם את מצרים מה קשח לו?
d. העתק את פסוקנו בסוגני פסוק לפ"י פהו"ו
c: מה ראה רס"י להוציא ו' החבור ל"א תוסיפ"ר?
ax: העתק את המלים הללו בסוגני פסוק לפ"י פרוסן
b. החני' צל ריח"י!
- 4) ט"ו " מה תצעק אליו

ג. ט"ז מה תצעק אליו.
טרמות רבתה לכ"א: א"ר אלעזר בן פדת: בחר רdem אם שומע דברי אדם, עושה דינו;
אם לא שומע, איד� אcolo לכזון דינו. אבל הקבה"ו אין כזון. עד שלא ידבר אדם, והוא יודע מה בלבו. אך כתיב (יטעה ס"ה). "ס"מ יקראו ואדי ענה" - אכן נאמר: "מה תצעק אליו".

ר奄"ע ד"ה מה תצעק אליו

רמב"ן " " " " " ספורהנו
הכתב ותקבלה: יתכן לוטר, שהוא חוץ אל צעק בני יחראל תהציך למלחה לפירוט "תצעק" - חעוזר ותגייח להם לצעוק (לאססועס סרייען), כי ייח פעילים שאין הוראות פועליה הגעתית מידי הפה בעצמו, רק הסבת הפועליה, וכן (קדאית ל"ד). "אחר, סמאו אחומות", אף טאנש שיכ לא הי' פועליה עצמיים בדרכ הבעל, מכל מקום טפנ' חיה י'ו יודעיהם בו וחוותקיהם, ובחותקיהם להטול הינו דוציאם ליטות הדבר, אכן נתיחס הפעלה נם אליהם, על דרכ': ט' טבידו למחות ואינן מוחה הוא בתם בו". ומצו אפס' כן ט' מה תצעק אליו? - מה תחן הימאות לפסוקנו שאותן רצוי לתרץ?

1. מה הן הימאות לפסוקנו שאותן רצוי לתרץ? פהן דוחאת לך?

ג. שאלות סדרנו ומכנה:

1. הלווה את הפסוקים: "...ויאמרו מה זאת עחינדו כי חלהנו את חזראל מעבדנו", "

"...ויאמרו..., מה זאת עחימ-לנו להוציאינו ממצרים",

(א) מהי כוונת הנושא הדומה בטעני הפסוקים?

xx (ב) היכן מצינו בתורה טוב תבונה בסוטה מקביל וזרות?

xx. ט"ז-ט"ז: דבר אל בני ישראל ויסעו - וattach הרה את טפנ'...על חיים זבקהו.

לסדר הפסוקים טקלה אור החימן: קיזה, להיכן יסעו, אה רודף - מהדור זחים -

לטניהם; ואם הכוונה אחר חיבוק חיים, אם כן היה לו לוטר: "האם את טפנ'... ואותו פן", יאמר "דבר אל בני ישראל ויסעו".

הסביר את סדר הפסוקים והעוזר במשמעותם נלכדר.

וזיל החול טן "בכל מקום".